

Punct de vedere cu privire la *Proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.94/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii* (proiect înregistrat la Camera Deputaților cu nr. PL-x 821/2007)

I. În privința modificării de la pct. 6 din proiect, care prevede ca art. 258 alin. (3) să aibă următorul cuprins: „(3) Președintele este ales pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii o singură dată a mandatului.”, **nu o susținem.**

Apreciem că o durată a mandatului președintelui Consiliului de patru ani este excesivă și nu se justifică. Prin posibilitatea cumulării a două mandate de câte patru ani se ajunge ca președintele Consiliului să exercite această funcție timp de opt ani.

Susținem forma art. 258 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2007: „(3) Președintele este ales pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînnoirii o singură dată a mandatului.”

O perioadă mai scurtă a mandatului are ca efect responsabilizarea președintelui pe durata acestuia, este suficientă pentru implementarea proiectelor pe care și le propune și previne eventuale abuzuri.

II. În privința modificării de la pct. 7 din proiect, care prevede abrogarea art. 262 alin. (2) – „(2) Membrii Consiliului beneficiază de salarii de bază majorate cu 75% față de cele prevăzute de lege.” – **nu o susținem.**

Salarizarea membrilor Consiliului trebuie să rămână la nivelul instituit prin art. 262 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2007, majorarea de 75% fiind pe deplin justificată de complexitatea și importanța activității desfășurate de aceștia.

Litigiile din materia achizițiilor publice ridică probleme deosebit de complexe și implică valori financiare deosebit de ridicate, iar consilierii de soluționare a acestor litigii trebuie să beneficieze de o remunerare adecvată a activității lor. În plus, o astfel de remunerare elimină orice tentăție din partea acestora la eventuale influențe și le asigură imparțialitatea în judecarea cauzelor.

De asemenea, statutul special al membrilor Consiliului cuprinde numeroase incompatibilități și restricții, care nu se regăsesc în cazul altor funcționari publici și care îi împiedică să desfășoare orice alte activități (cu excepția celor din domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice).

Dat fiind numărul redus de membri ai Consiliului (33), majorarea în referință nu implică cheltuieli bugetare semnificative.

III. În privința modificării de la pct. 8 din proiect, care prevede ca art. 283 alin. (1) să aibă următorul cuprins: „(1) Instanța competentă să soluționeze plângerea formulată împotriva deciziei pronunțate de Consiliu este curtea de apel, secția de contencios-administrativ și fiscal pe raza căreia se află sediul autorității contractante.”, **nu o susținem.**

Prin modificarea propusă se revine la forma din 2006 a art. 283 alin. (1), care a ridicat numeroase probleme în practica instanțelor judecătorești și în activitatea Consiliului. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2007, în mod corect s-a statuat la finalul textului art. 283 alin. (1) că: „Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor nu are calitate de parte în proces.”

Consiliul nu este parte în litigiile pe care le judecă, el având rolul unei instanțe de prim grad. Este evident că, Consiliul nu trebuie să își susțină legalitatea deciziei pe care a adoptat-o în fața curților de apel. Motivele pe care și-a întemeiat decizia sa sunt cele expuse în cuprinsul acesteia și nu se poate concepe ca organul administrativ-jurisdicțional să fie chemat în fața unei instanțe superioare să își justifice decizia luată în temeiul legii sau să producă motive suplimentare și mijloace de probă prin care să dovedească legalitatea și temeinicia deciziei emise.

În plus, ca și considerent de ordin practic, nu trebuie omis faptul că, în medie, Consiliul pronunță în jur de 6.000 de decizii anual, toate susceptibile de a fi atacate cu plângere, caz în care organismul ar trebui să își susțină cauza în 6.000 de procese, la toate curțile de apel din țară, ducând finalmente la blocarea efectivă a activității sale jurisdicționale.